

[illegible]

Kastalani'nin ifadesiyle, içinde Hz. Aişe Validemizin de bulunduğu yirmi kadar sahabe, kendilerinde nifak sıfatı var endişesini taşıyorlar ve korkuyorlardı. Kıbetinden endişe edilen insan, emin olan, "Her şeyim yerinde ve cennetin en güzel yerine gireceğim" diye düşünen insan, yani korkmayan insandır. Onlar devamlı korkuyorlardı ve içinde derin bir endişe vardı. Sahabenin, Allah'a fevkalade bir bağlılığı vardı. Onlar, kibre ve nifaka günden güne şeylerden, yılanlardan korkar gibi korkuyorlardı. Allah rızasından başka hiçbir şey düşünmüyorlardı. Onlar, din adına, dinin bir tek meselesini terk etmekten endişe ediyorlardı. Onları Bir Gökten geldiniz... Nitekim, Hilyetü'l-Evliya adlı eserinde Ebu Nuaym Hazretleri'nin naklettiğine göre, Sahabe efendilerimizdeki dini hassasiyete ve İslam'a heyecana derin bir zlem duyan Hasan Basri Hazretleri, ağdaşı olan insanların hayatları ile Sahabenin yaşayışını kıyaslayıp okunmuş bir günden demmiştir: "Yetmiş Bedir gazisine yetiştim. Onların öğünün elbisesi basit bir yün kumaştan ibaret idi. Siz onları gökten geldiniz deli sanırdınız; onlar da sizin iyilerinizi gökten aldılar artık ahlakın kalmadığına hükmeder, kâinatın her şeyini gökten aldılar onların hesap gününe bile inanmadıklarını söylüyorlardı." Hazreti Ebu Bekir, adeta Habib-i Ekrem Efendimiz'le soluk alıp verirdi; O'nun bir sözüne girmekle kalbi daralır, içinde hafakanlar kaplardı; O'nun huzuruna varıp cemaletini seyretmeden de inşiraha eremezdi. Hep Yüce Dostunun selametini düşünür, gerekirse O'nun emrine madda eder ve her türlü kâinatı korumaya çalışırdı. Bir keresinde müşrikler kendilerini zulmetten nura çıkaran Rehber-i Ekmel'in (sallallahu aleyhi ve sellem) emrine yürümüş ve O'na eziyet etmeye başlamışlardı. Bunu duyan Hazreti Sıddık, hemen koşup Rasûl-i Ekrem'in kollarını germiş ve Firavun'un huzurunda hakikatı haykıran Mû'min-i Âcib'i Firavna gibi müşriklerin yüzlerine haksızlıklarını çıkarmış, "Yazıklar olsun size! Rabbiniz Allah" dediği içinde bu masum insanın canına mı kıyacaksınız? Halbuki O, size Rabbinden apaçık delillerle gelmiştir" demişti. Mûşrikler Hazreti Ebu Bekir'in bu coşkuna karşılık iki kişi emrine Peygamber Efendimiz'i bırakıp ona yemelmış ve onu uzun süre emirlerine emretmişlerdi. Nitekim Mûşrikler bırakıp gittiklerinde Hazreti Sıddık çıkışta acının şiddetinden bayılmıştı. Birkaç kişi onu sırtlayıp evine götürmüşlerdi. Saatlerce baygın yattıktan sonra ayıldığında ilk olarak "Rasûl-i Ekrem'e (aleyhi ekmel'ten ayrılmış) ne oldu, Efendim nasıl şu anda?!" diye sormuştu. Etraftakiler, Enbiyalar Serveri'nin iyi olduğunu söylediler de Ebu Bekir (radiyallahu anh) tatmin olmamış, "Beni O'na götürün!" demişti. Aile fertleri bir-iki lokma yemek yemesini, biraz su içmesini söylemişlerdi; ama o "Beni Efendime götürün!" diyerek ısrar etmiş ve Hepimizin Efendisi'ni göklerden de içinde rahat etmemiştir. Nitekim Sahabe-i Kir'a'mın emirlerini bildiren Âcib'i kerime ve Hadis-i şerifler pek çoktur; 163; 165; 166; 168; 1578; 165; 1605; 1618; 1582; 1614; 1610; 1618; 1585; 1614; 1575; 1615; 1605; 1617; 1614; 1577; 1613; 1575; 1615; 1582; 1618; 1585; 1616; 1580; 1614; 1578; 1618; 1604; 1616; 1604; 1606; 1617; 1614; 1575; 1587; 1616;

تَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُ
08;فِ
وَتَنْهَوْن
14; عَنِ
الْمُنْكَرِ
وَتُؤْمِنُو
06;َ بِاللهِ
وَلَوْ
اَمَنَ
اَهْلُ
الْكِتَابِ
لَكَانَ
خَيْرًا
لَهُمْ
مِنْهُمُ
الْمُؤْمِنُ
08;نَ
وَاَكْثَرُه
15;مُ
الْفَاسِقُو
06;َ "Ey Muhammed siz beşeriyet için meydana çıkarılmış en hayırlı
Ümmetsiniz. İyiliği emreder kötülükten alıkoyarsınız." Al-i İmran,3/ 110
لَكِنِ
الرَّسُولُ
وَالَّذِينَ
اَمَنُوا
مَعَهُ
جَاهَدُوا
بِاَمْوَالِ
07;ِمْ
وَاَنْفُسِه
16;مْ
وَاُولَئِكَ
لَهُمُ
الْخَيْرَات
15; وَاُولَئِكَ
هُمُ
الْمُفْلِحُ
08;نَ "Bütün hayırlar onlar içindir işte bunlar kurtuluşa erenlerdir."
Tevbe.9/ 88 وَاِنْ
يُرِيدُوا
اَنْ
يَخْدَعُوكَ
فَاِنَّ
حَسْبَكَ
اللهُ هُوَ
الَّذِى

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Arzu ederdim ki, başımdaki saçlarımda adedince canım olsaydı da hepsini Allah'ın ve Rasûl'ünün uğrunda feda etseydim; ya da sizden birine Rabbimi anlatabilseydim de ben ölsem bile onun kurtulmasına vesile olsaydım. Heyhat, şu anda buna muktedir değilim ve sadece bir insan olarak, basit ve ılgınım içindeyim kederleniyorum!..” Bu cevap karşısında Bizanslıların hayranlığı bir kat daha artar ve bu kahraman adamın ölmesine razı olamazlar; bir bahaneyle onu idam etmekten vazgeçmek isterler. Abdullah İbn-i Hâzef'ın "Sehm" adlı eserinde bir daha dâimî şikâyeti ve kendi dinlerine dâimî şikâyeti içinde dakikalık fırsat verdiklerini söylemek ve onu razı etmek için rahiplerini gönderirler. Hak Dostu, kendisine iltifatla bir tavırla nazar eden rahibe dâimî şikâyet der: "Aziz peder, bana verdiğin şu dakikalık fırsattan utandır; bilsen sana nasıl minnettarlık duyuyorum! Zira, şu kısacık zaman içinde Hak din olan İslam'ı sana anlatabilirsem, artık ölsem de gam yemem. Sana ebediyet yolunu gösterdikten sonra iltifatla me seve seve giderim!"

SAHABE-İ KİRAM; Ummü'l-Kurra, guruptur,

MUHACİRLER: Mekke şehri alınmadan önce Mekke'den veya başka yerlerden vatanlarını yakınlarını terk ederek, Medine şehrine hicret edenlerdir

ENSAR: Peygamber efendimize ve muhacirlere her türlü yardımda ve fedakarlıkta bulunacaklarına söz veren, Medine şehrinde yada bu şehre yakın yerlerde bulunan Müslümanlardır.

DİĞER ASHABI KİRAM: Mekke şehri alındığı zaman ve daha sonra, Mekke'de veya başka yerde imana gelenlerdir.

Uhud Savaşında Ashab'ın yiğit ve mert delikanlılarından Mus'ab İbn Umeyr r.a, İslam sancağı elindeyken şehid olmuştu. Ahzap 33/23 ayetinin, onun eli kesilip mızraklanmasına rağmen sancağı elinden bırakmamasından sonra nazil olduğu söylenmektedir.

"Muhacirlerden öyle er kişiler vardırki, Allah'a verdikleri sözde sadakat ettiler. Kimi adağını dedi şehit oldu ,kimide şehit olmayı bekliyor.Onlar verdikleri sözde asla değiştirmediler."

Ahzap,33/23

SAHABE-İ KİRAM HAKKINDAKİ HADİSLER;

"Ashabıma dil uzatıp kâinatı söz söylemekte Allah'tan korkunuz, benden sonra onları kâinatı niyetlerinize, dâimî şikâyetinize hedef tutmayınız. Nefislerinize uyup kin bağlamayınız, onları sevenler beni sevdikleri içinde severler, onları sevmeyenler beni sevmedikleri içinde sevmezler." Tirmizi, Sâimînen

"Ashabıma dil uzatmayınız, Allah'ın laneti onlara dil uzatanların üzerine olsun." Hatib

1602;1575;1604; 1575;1604;1606;1576;1610; 1589;1604;1610; 1575;1604;1604;1607; 1593;1604;1610;1607; 1608;1587;1604;1605;:

"1575;1614;1589;1618;1581;1575;1614;1576;1616;1610; 1603;1614;1575;1604;1606;1617;1615;1580;1615;1608;1605;1616;

فَبِاَيِّهِمْ
اِقْتَدَيْتُمْ
اِهْتَدَيْتُمْ “Ashabım yıldızlar gibidir, hangisine uyursanız hidayete erersiniz” “Ashâbıma kötü söz söylemeyin. Allah’a yemin olsun ki sizden birinizin Uhud dağı kadar altını olsa da tamamını Allah yolunda infak etse, onların cömertliğine hatta bunun yarısına bile ulaşamaz”

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)